ROZDZIAŁ IV

B A Z A M A T E R I A L N A

1. OBIEKTY

Prawdopodobnie pierwsza remiza strażacka w postaci szopy drewnianej na rekwizyty zlokalizowana była na placu 1 go Maja przy figurze św. Wawrzyńca, obok szopy wisiał dzwon alarmowy. Szopa ta służyła jeszcze strażakom w 1918 r., jednak działacze mieli ambicje i plany wybudowania nowej szopy strażackiej i domu ludowego. Straż była wiodącą organizacją kultywująca tradycje kulturowe. Mając orkiestrę dętą i zespół teatralny organizowała życie kulturalne i towarzyskie na wsi. Gromadzono środki finansowe i czyniono starania o nabycie terenu pod budowę obiektów strażackich. Podjecie decyzji o budowie remizy strażackiej było bardzo ważnym przedsięwzięciem dla dalszego rozwoju straży. Koszty wybudowania remizy były bardzo wysokie, z tego powodu wynikały trudności z realizacja budowy. Fundusze pochodziły z różnych źródeł, ale przede wszystkim z ofiar strażaków, z wypracowanych dochodów własnych, z subwencji władz państwowych i samorządowych. Ważnym elementem w budowaniu remizy były czyny społeczne strażaków, zmniejszające koszty budowy.

W 1919 r. na zebraniu w dniu 2 lutego podjęto inicjatywę budowy szopy strażackiej i domu ludowego. W celu realizowania zadań związanych z organizacja dokumentacyjną i zakupem materiałów związanych z budową obiektów wybrano komitet budowy z prawem podpisywania zobowiązań w imieniu zarządu, członków straży: Juliana Pedę, Henryka Adamkiewicza, Antoniego Górczynskiego, Józefa Kozłowicza, Andrzeja Podziemskiego.

W celu pozyskania terenu pod budowę obiektów strażackich zakupiono w dniu 2 lutego 1919 r. nieruchomość zabudowaną (byłą strażnicę graniczną) od Antoniego Adamkiewicza i Augustyna Jasiaka za sumę piętnastu tysięcy marek. /tabela likwidacyjna nr 106/107, repertorium hipoteczne pod nr 20/1095/[29]. Zagospodarowano budynki na tej nieruchomości pod potrzeby straży, natomiast budowa nowego obiektu uległa odłożeniu na późniejsze lata, najprawdopodobniej z przyczyn ekonomicznych.

W 1929 r. wraca sprawa budowy odpowiedniego obiektu na potrzeby straży

[29] Dobrowolna umowa, Akta OSP Chocz 1908 – 1932, s. 18,19.

z propozycja lokalizacji w środku Chocza, za wydaniem odpowiedniego planu i zaciągnięciem pożyczki[30]. Rozpoczęto budowę nowej remizy na gruntach własnych przy ul. Żeromskiego. Remiza została oddana do użytku w 1938 r. Wykonana była z cegły palonej, kryta dachówką na konstrukcji drewnianej i składała się z dwóch części: sali z zapleczem o wymiarach 18 metrów na 10 metrów i strażnicy o wymiarach 10 m na 8 m, o trzech bramach wyjazdowych. Bezpośrednio do budynku przylegała charakterystyczna wieża okrągła z cegły palonej przypominająca basztę obronną z przeznaczeniem na suszarnie węży strażackich.

W okresie II wojny światowej obiektem zawiadywali Niemcy, wykorzystując salę widowiskową na takie potrzeby jak: utworzenie getta żydowskiego w pierwszym okresie wojny, jako przejściowy obóz dla internowanych mieszkańców w celu wywozu na roboty przymusowe z tak zwanych łapanek nocnych, miejsce szkolenia młodzieży niemieckiej z terenu gminy. W remizie funkcjonowała straż pożarna niemiecka ze sprzętem i obsługą niemiecką.

W 1959 r przeprowadzono remont strażnicy, głównym zadaniem prac remontowych było przełożenie dachówki na dachu. Budynki otrzymały instalację elektryczną, 1959 r przeprowadzono elektryfikacje miejscowości. Ponowny remont pokrycia dachowego na obiekcie sali widowiskowej przeprowadzono w 1972 roku wymieniając dachówkę na blachę. Na to zadanie otrzymano dotację z w wysokości 41 000,00 zł (P. P. Rol.)

W związku z nowymi potrzebami oraz starzejącymi się obiektami podjęto inicjatywę rozbudowy obiektu strażnicy. Rozbudowa polegała na przedłużeniu sali widowiskowej o istniejące garaże, wybudowaniem sceny widowiskowej wewnątrz z zapleczem i kurtyną ruchomą. Na potrzeby operacyjne jednostki wybudowano nowe garaże na przedłużeniu sali widowiskowej z dwoma garażami, magazynkami na sprzęt i paliwo. Nowo wybudowane obiekt garażowy i zmodernizowaną salę widowiskowa oddano do użytku 18. 05.1969 r. podczas uroczystości związanych z obchodami tygodnia strażaka.

W latach 80 nastąpiło załamanie gospodarcze jednostki spowodowane miedzy innymi sytuacją w kraju. Skończyły się możliwości wypracowania dochodów własnych oraz uzyskania dotacji zewnętrznych na utrzymanie i modernizację obiektów. Pojawiła się możliwość uzyskania środków finansowych na modernizację i dalszą rozbudowę ze środków kultury, ale pod warunkiem że obiekt będzie własnością samorządu i że będzie funkcjonował Gminny Ośrodek Kultury. W takiej sytuacji strażacy po dwuletnich dyskusjach

[30] Protokóły 16 i 17, Akta… s. 72, 73,74.

i poszukiwaniu innych rozwiązań postanowili przekazać obiekty w formie darowizny aktem notarialnym na rzecz Urzędu Gminy w Choczu, pod warunkiem wybudowania nowej remizy strażackiej na potrzeby jednostki straży. Akt darowizny zrealizowano w dniu 02. 02. 1989 r.



Foto. 15. Remiza strażacka z salą widowiskową z 1938 r. (Foto ze zbiorów OSP w Choczu)



Foto. 17. Remiza OSP w Choczu z 2005 r. (Foto autor)

2. SPRZĘT POŻARNICZY

Jak wynika z wcześniejszych zapisów miasta i wsie zgodnie z obowiązującymi przepisami z lat 1810 i 1819 miały obowiązek być zaopatrzone w sprzęt przeciwpożarowy: sikawki, beczki, wąborki, bosaki, topory itp., a odpowiedzialność za stan i przechowywanie tego sprzętu spoczywała na wójcie, burmistrzu lub prezydencie. Z chwila utworzenia Towarzystwa Ochotniczej Straży Ogniowej w Choczu najprawdopodobniej sprzęt będący w zarządzie wójta został przejęty przez straż. Obowiązki utrzymania sprzętu w sprawności i jego właściwa obsługę przejmowała na siebie straż ogniowa. Zakup nowego sprzętu był dużym wysiłkiem finansowym, sikawka ręczna kosztowała od 500 do 1200 rubli.

Wykaz sprzętu spisanego w dniu 4 sierpnia 1918 r.

1. Wóz rekwizytorski,
2. Nowa sikawka z dwoma wężami,
3. Dwie stare sikawki w tym jedna zniszczona,
4. Mała sikawka z wężami,
5. Hydrofor,
6. Beczki do wody – 3 szt.,
7. Haki w tym dwa przybyły – 3 szt.,
8. Kotwica z liną,
9. Szpadel i siekiera,
10. Wiaderka płócienne – 4 szt.,
11. Toporki – 30 szt.,
12. Kaski – 12 szt.,
13. Bluzy – 54 szt.,
14. Czapki – 57 szt.,
15. Paski – 62 szt.,
16. Liny – 9 szt.,
17. Pochodnie – 9 szt.,
18. Sztandar,

19. Drabiny – 3 szt.,

20. Instrumenty dęte – 13 szt.,

21. Dzwonki alarmowe – 2 szt.,

22. Klucz francuski,

23. Klucze – 9 szt.,

24. Obcęgi,

Z powyższego wykazu wynika że straż ogniowa w Choczu była bardzo dobrze wyposażona w sprzęt bojowy w porównaniu z innymi strażami z tamtego okresu. Sprzęt został przydzielony do nadzoru naczelnikom oddziałów i tak;

- Naczelnikowi oddziału I panu Heronimczakowi przydzielono następujący sprzęt : czapek – 19 szt., bluz – 21 szt., pasków – 22 szt., toporków – 22 szt., lin – 9 szt.
- Naczelnikowi oddziału II panu Józefowi Kozłowiczowi przydzielono do dyspozycji: czapek -16 szt., bluz 17 szt., pasków – 18 szt.
- Naczelnikowi III oddziału panu Janowi Czajczyńskiemu przydzielono do dyspozycji i nadzoru: czapek – 12 szt., bluz – 12 szt., pasków – 12 szt.,
- Naczelnikowi Oddziału IV panu Władysławowi Włodarczykowi przekazano: Instrumenty muzyczne dęte – 13 szt., czapek – 10 szt., bluz – 8 szt., pasków 10 szt.[31] Strażacy oddziały IV tworzyli orkiestrę dętą.

Tabela 5. Stan majątku straży na dzień 30 lipca 1922 r.[32]

L. P	Nazwa	Stan	I oddział	II oddział	III oddział	IV oddział	V oddział
1	Dom murowany	1					
2	Sztandar	1					
3	Szopa drewniana dla rekwizytów	1					
4	Sikawka z 1911 r. z dwoma wężami w złym stanie.	1					
5	Sikawka przenośna z	1					

[31] Protokół nr 3 z 4 sierpnia 1918 r., Akta OSP Chocz 1908-1932, s. 16.
[32] Protokół nr 14 z 30 lipca 1922 r. Akta OSP 1908 -1932. s. 27, 28.

	dwoma wężami						
6.	Sikawka ze skrzynią, uszkodzona	1					
7	Wóz rekwizytorski	1					
8	Beczki do wody, w tym dwie na kołach	3					
9	Haki	5					
10	Kotwica z liną	1					
11	Siekiera	1					
12	Wiadra płócienne	4					
13	Toporki	30	19	2	2	1	2
14	Kaski	12	2	2	2	1	1
15	Czapki	70	21	10	13	13	11
16	Bluzy	61	20	12	13	2	11
17	Paski	61	21	12	15	12	11
18	Liny w złym stanie	5	5				
19	Pochodnie	7					
20	Drabiny	3					
21	Stoły	3					
22	Ławki	10					
23	Dzwonki alarmowe	2					
24	Klucz francuski	1					
25	Klucze inne	6					
26	Obcęgi	1					
27	Hydrofor z dwoma wężami	1					
28	Lampa ścienna	1					
29	Barki do wozu zapasowe	1					
30	Sikawka stara z wozem zupełnie zniszczona	1					

W 1956 r. Ochotnicza Straż Pożarna dysponowała następującym sprzętem:

1.Auto „Ford Kanada” zakupione z własnych środków finansowych najprawdopodobniej w 1954 r.

2. Pompa DKW 750 – pozostałość po straży niemieckiej.

3. Drabina mechaniczna i 2 hakówki

4. Weży – 400mb. / w 57 r. – 615 mb.

W 1956 r. z Komendy Powiatowej Straży Pożarnych w Pleszewie otrzymano nową motopompę M 800, 9 pasów bojowych i 200 mb węża B.

W związku z elektryfikacją Chocza zamontowana została syrena elektryczna na potrzeby alarmowania straży. Na zebraniu straży w dniu 15. 08. 1959 r. ustalono zasady używania syreny i tak: jeden sygnał oznaczał próbę syreny, dwa sygnały oznaczały pożar miejscowy, trzy sygnały pożar pozamiejscowy. W każdą sobotę o godzinie 12 miała być uruchomiona syrena w celu próby.

Tabela 6. Wykaz sprzętu pożarniczego według stanu na dzień 15. 02.1959 r.[33]

L. p	Nazwa sprzętu	Ilość
1	Motopompy	2
2	Wóz konny	1
3	Przyczepa do motopompy	1
4	Sikawka ręczna	1
5	Drabiny	3
6	Bosaki	2
7	Mundury	40
8	Kombinezony bojowe	9
9	Kombinezony ćwiczebne	13
10	Chełmy	40
11	Czapki rogatywki	40

[33] Formularz statystyczny z 15. 02. 1959 r.

12	Samochód (uszkodzony)	1
13	Beczki 600 l	2
14	Węże Bg	320 m
15	Węże Cg	200 m

Tabela 7. Wykaz sprzętu z 14. 12. 1965 r.

L. p	Nazwa sprzętu	Sztuk
1	Samochód bojowy Star 20 GA	1
2	Chełmy bojowe	30
3	Ubrania ochronne	20
4	Chełmy motocyklowe	5
5	Pasy bojowe	8
6	Motopompa M 800 Polonia	1
7	Drabiny	5
8	Węże tłoczne Bg	320 m
9	Węże Cg	345 m
10	Węże ssawne AS	6
11	Linka do smoka	2
12	Rozdzielacz	2
13	Przełącznik	3
14	Prądownice	3
15	Zbiornik brezentowy składany	1
16	Klucze do łączników	2
17	Bosak	2
18	Mostki do węży	2
19	Topór ciężki	1
20	Łopaty	10
21	Kilof	1
22	Samochód Ford /uszkodzony/	1
23	Mundury i czapki	33
24	Maszyna do taśmowania węży	1

Z Powiatowej Komendy Straży Pożarnych w Pleszewie w dniu 21. 09. 1967 r. otrzymano nowa motopompę PO 3 E. Na posiedzeniu zarządu w dniu 6. 07.1972 r. została przedstawiona informacja o zdaniu samochodu Star 21 i otrzymaniu nowego samochodu z Komendy Powiatowej, nowym kierowcą został Woldański Henryk, poprzedni kierowca Szymankiewicz Jerzy pracował na umowie o prace za wynagrodzeniem 1500 zł. na kwartał. Ponadto zaproponowano do zatrudnienia następujących kierowców: Dyoniziaka Adama, Werblińskiego Eugeniusza, Szymankiewicza Jerzego. Przekazanie fabrycznie nowego typowego pojazdu gaśniczego na podwoziu Stara 26 typ GBM 2/8+8 odbyło się w dniu 20. 07. 1972 r. Wraz z samochodem otrzymano radiostację. W sierpniu 1981 r. otrzymano nowa motopompę PO 5 z KPSP w Pleszewie. 18. 10. 1983 r. jednostka OSP wzbogaciła się o drugi samochód pożarniczy na podwoziu Żuka GLM 8. 7. 12. 1984 r. otrzymano nową motopompę PO 5 E. W 1986 r. otrzymano nowa motopompę M 800 PO 5 E. 6. 09. 1991 r. został przekazany z Komendy Rejonowej Straży Pożarnych w Pleszewie używany samochód gaśniczy na podwoziu Stara 244 typ GBA 2,5/16, Stara 26 przekazano do OSP Kwileń.

21. 02. 2000 r. otrzymano samochód Jelcz 325 (cysternę paliwową) na którym wykonano zabudowę samochodu pożarniczego typu GCBA 6,5/32. 28.02.2003 r. został zakupiony nowy samochód ratowniczo –gaśniczy Star M69 12 157 GBA 2.5/16, natomiast dotychczas używanego Stara 244 przekazano do OSP Kwileń.

Tabela 8. Wykaz sprzętu według stanu na dzień 31.12. 2005 r.

1.	Prądownica W-75	1
2.	Prostownik Dynamic	1
3.	Przełącznik 110/75	1
4.	Przełącznik 75/52	3
5.	Radiotelefon GP-360N	1
6.	Radiotelefon GP 360	1
7.	Radiotelefon GP -360S	1
8.	Regał do węży	1
9.	Rozdzielacz	2
10.	Samochód Jelcz 315	1
11.	Samochód Polonez Caro	1
12.	Samochód specialny SH	1
13.	Samochód Star 12-157	1
14.	Samochód Zuk A15B	1
15.	Siodełko wężowe	1
16.	Smok ssawny	2
17.	Stacja obiektowa	1
18.	Stojak hydrantowy	1
19.	Stół ślusarski	1
20.	Syrena elektryczna	1
21.	Syrena ręczna	1
22.	Sztandar	1
23.	Toporki + pochewki	13
24.	Toporki reprezentacyjne	2
25.	Topór sagan	1
26.	Ubranie koszarowe	9
27.	Ubranie UPS	12
28.	Walizka opatrunkowa	1
29.	Węże ssawne 110	6
30.	Węże W52	27
31.	Węże W-75	25
32.	Wiadro blaszane	1
33.	Widły	3
34.	Wytwornica piany	1
35.	Wytwornica WP2-75	2
36.	Zasysacz liniowy	2
37.	Zatrzaśnik	4

38.	Zbieracz	1
39.	Zestaw PSP R1	1
40.	Prądownica W-75	1
41.	Prostownik Dynamic	1
42.	Przełącznik 110/75	1
43.	Przełącznik 75/52	3
44.	Radiotelefon GP-360N	1
45.	Radiotelefon GP 360	1
46.	Radiotelefon GP -360S	1
47.	Regał do węży	1
48.	Rozdzielacz	2
49.	Samochód Jelcz 315	1
50.	Samochód Polonez Caro	1
51.	Samochód specialny SH	1
52.	Samochód Star 12-157	1
53.	Samochód Zuk A15B	1
54.	Siodełko wężowe	1
55.	Smok ssawny	2
56.	Stacja obiektowa	1
57.	Stojak hydrantowy	1
58.	Stół ślusarski	1
59.	Syrena elektryczna	1
60.	Syrena ręczna	1
61.	Sztandar	1
62.	Toporki + pochewki	13
63.	Toporki reprezentacyjne	2
64.	Topór sagan	1
65.	Ubranie koszarowe	9
66.	Ubranie UPS	12
67.	Walizka opatrunkowa	1
68.	Węże ssawne 110	6
69.	Węże W52	27
70.	Węże W-75	25
71.	Wiadro blaszane	1
72.	Widły	3
73.	Wytwornica piany	1
74.	Wytwornica WP2-75	2
75.	Zasysacz liniowy	2
76.	Zatrzaśnik	4

77.	Zbieracz	1
78.	Zestaw PSP R1	1



Foto. 18. Ford Kanada z roku 1956 (Foto ze zbiorów OSP)



Foto. 19. Star 21 GA8 (Foto ze zbiorów OSP)



Foto. 20. Star 12-157 GBA 2,5/16 - 2005 r. (Foto autor)



Foto. 21. Jelcz 325 GCBA 6,5/32 - 2005 r. (Foto autor)



Foto. 22. Star 29 SH 18 - 2005 r. (Foto autor)